

Οι εκδηλώσεις διαμαρτυρίας κατά του επικείμενου πολέμου εναντίον του Ιράκ, πολλαπλασιάζονται. Ενάντιον αυτού του πολέμου στρέφονται ακόμη και όσοι Ευρωπαίοι διανοούμενοι είχαν επικροτήσει τους βομβαρδισμούς στη Γιουγκοσλαβία. Στη φωτογραφία, Αμερικανοί και Ιρακίνοι στο καταφύγιο Αλ-Αμαρίγια στη Βαγδάτη, διαδηλώνουν την αντίθεσή τους σ' έναν πόλεμο που έχει ως στόχο τον Σαντάμ Χουσεΐν, αλλά ο οποίος θα έχει, όπως και ο προηγούμενος, ως μοναδικά θύματα τους αμάχους...

Μετά τα «άπαντα» του πρωθυπουργού Κ. Σημίτη, τα 17 βιβλία του Ευάγγελου Βενιζέλου, «Τη διαφάνεια των τειχών» του Γ. Πανταγιά, τα βιβλία του Νίκου Σηφουνάκη, τις ποιητικές συλλογές του Τηλέμαχου Χυτήρη, τα μυθιστορήματα του Ν. Θέμελη... αναφοσιώνεται κανείς αν αυτή τη χώρα την κυβερνούν οι καλλιτέχνες! Αφορμή γι' αυτή τη διαπίστωση μας έδωσε η εκτενής αναφορά του Αθηναϊκού Πρακτορείου στη *διήγηματική παρουσίαση* του ποιητή Τ. Χυτήρη σε εφημερίδα του Λουξεμβούργου! Παράδοξως, το ειδησεογραφικό πρακτορείο δεν θεώρησε σκόπιμο να αναφερθεί παρουσία και βράβευση του Παύ-Μάτεσι στο Μιλάνο. Αλλά γιατί ο Τ. Χυτήρης και ο Γ. Βέλτσος απολαμβάνουν τόσο μεγάλη προβολή, ενώ ο Π. Μάτεσι και ο Δ. Καψάλης όχι; Αφελές το ερώτημα. Ο πρώτος είναι υφυπουργός και ο δεύτερος φίλος του πρωθυ-

Από τον Μάτεσι στον Χυτήρη

Γραφει ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΣΩΤΗΡΙΟΥ

πουργού, ενώ οι δύο άλλοι δεν έχουν τέτοιου είδους αλισηβερσία.

Το αξιολογικό κριτήριο συνεπώς της ποιότητας της τέχνης είναι πλέον η σχέση της με την πολιτική εξουσία. Και για την αποφυγή οποιασδήποτε παρεξήγησης διευκρινίζουμε ότι *πιθάνην* η ποίηση του Βέλτσου και του Χυτήρη να είναι καλή, αλλά η αξιοποίηση των σχέσεών τους με την εξουσία για την προβολή και «αξιολογική» επιβολή της την υπονομεύει εκ βάθρων. Συγχρόνως, δίνει το δικαίωμα σε *οποιοδήποτε* να μιλάει για «καθεστωτικές πρακτικές»

σε όλο το χώρο της τέχνης, υπό την έννοια της επιβολής της αντίληψης ότι «πας μη κυβερνητικός καλλιτέχνης εξαφανίζεται» ή έχει *δυσανάλογη* προβολή από τα media. Βέβαια, οι σχέσεις με τις διάφορες «καλλιτεχνικές παρέες» και ενίοτε ρεύματα πάντα έπαιζαν σημαντικό ρόλο στην προώθηση του έργου κάποιου, αλλά σήμερα, για πρώτη φορά, τα λογοτεχνικά και άλλα «καφενεία» του παρελθόντος αντικαταστάθηκαν από την πολιτική καμαρίλα.

Και αυτό διότι η τέχνη συγχέεται πλέον με την *επικοινωνία*, δηλαδή τις δημόσιες σχέσεις αλλά και τον έλεγχο των προωθημένων συνειδήσεων, κάτι που εμπειριέχει άπειρους κινδύνους για τον σύγχρονο ελληνικό πολιτισμό.

Υπογραμμισμένα

ΜΑΣ ΑΡΕΣΕ

«Όλη η εξουσία στα Σοβιέτ Λαϊκά Ομόλογα»
- Μην ανησυχείς, πρόεδρε! Το ανώτερο στάδιο της αποταμίευσης στον σοσιαλισμό είναι πάντα η εκταμίευση...

Του Στάθη από την «Επιχειρω»

Θετικό

«Υπάρχει η ανάγκη δημιουργίας θετικών γεγονότων» από την κυβέρνηση είτε χθες στο Υπουργικό Συμβούλιο ο πρωθυπουργός Κ. Σημίτης. Και βεβαίως η μόνη επισήμανση της ανάγκης προβολής τους. Κατόπιν τούτου, αναμένεται η απευθείας, λεπτομερής αντιμετάδοση του μπαζούματος της τρύπας του ΜΕΤΡΟ στη Δουκίσσης Πλακεινίας. Επίσης, στελέχη της κυβέρνησης θα μοιράζουν φακελάκια σε αναξιοπαιθόντες έξω από τα νοσοκομεία. Ενώ, μετά από πρόταση κυβερνητικού στελέχους, ο Πρωθυπουργός θα επισκεφθεί όλα τα έργα, διότι ως «γουρλής» θα αποτρέψει άλλες καταρρεύσεις και καταβυθίσεις!

